

ZIMSKI ŠOPKI

Rezano cvetje nas spremlja skozi vsakdanje življenje in že dolgo ga ne uporabljamo samo za posebne prilike. Kupujemo ga skozi celo leto v cvetličarnah in na tržnicah. Posebno vrednost pa ima tisto, ki ga prinesemo z izleta ali ga nabereemo v domačem vrtu.

Prav v začetku je bilo cvetje namenjeno le privilegiranim slojem, vladarjem in gospodi. Potem se je razširila njegova uporaba v meščanskem okolju. Takrat so ga tudi na podeželju začeli uporabljati za krašenje cerkva in grobov. Dandanes se je uporaba cvetja in okrasnih rastlin na sploh razširila tako, da je z njim prežeto vse naše življenje, v taki ali drugačni obliki.

Veliko cvetja kupimo, svežega ali suhega. Tudi oblikovanje šopkov, venčkov, različnih dekoracij in aranžmajev velikokrat zaupamo spretnim rokam cvetličarskih mojstrov. Marsikdaj pa se prepustimo tudi oblikovalski žilici, ki se skriva v nas, čeprav nismo šolani cvetličarji. Iz materialov, ki so nam pri roki, naredimo šopke, ki so čisto nekaj posebnega. Predvsem pa nam nudijo posebno zadovoljstvo, ker so delo naših rok in naše kreativnosti. Če pa smo materiale nabrali v naravi ali kar na vrtu, je zadovoljstvo toliko večje.

Pri nabiranju cvetja v naravi moramo imeti mero in koristna je tudi določena previdnost. Najprej se moramo zavedati, da z nabiranjem ogroženih in zavarovanih rastlin delamo naravi in posredno tudi sebi škodo. Pri izletih v gore ne smemo pozabiti, da bo pot v dolino še dolga in v poletni vročini je malo verjetno, da bomo nabrano cvetje prinesli v dolino sveže. Zlasti, če se nismo že vnaprej oskrbeli z vlažno servieto, v katero lahko cvetje zavijemo in ga ohranimo pri življenju. Neodgovorno in nesmiselno je trgati cvetje, če naj le-to takoj umre. Zlasti pa je vandalsko početje, vsevprek nabirati ogromne šopke, če pa bi nam lahko zadostovalo že nekaj cvetov. Nabiranje cvetja za svoj užitek ne sme postati ropanje narave, saj bodo tod hodili tudi drugi. Isto seveda velja za puljenje planinskega cvetja z namenom sajenja v vrtove. Pravzaprav s puljenjem naredimo še več škode, saj uničimo celo rastlino in ne samo njenega cvetja. Poleg tega je treba tudi vedeti, da so nekatere v naravi rastoče rastline strupene in moramo z njimi ravnati posebno previdno.

Na sprehodu skozi gozd ali čez travnik gotovo srečamo mnogo rastlin, katerih cvetje in listje je zelo primerno za oblikovanje tako imenovanih divjih šopkov. Tu skoraj gotovo ne moremo narediti škode nikomur, tudi naravi ne, če si nabereemo nekaj rastlinskih delov za svojo dušo. Takšen šopek nas bo spominjal na prijeten sprehod tudi še, ko se bomo doma lotili opravlil, ki nam niso v pretirano veselje in vsi domači naporji bodo tako postali manjši.

Na prvi pogled bi človek rekel, da je pozimi težko najti primerne materiale za domače šopke, pa v resnici to ne drži. Čeprav je res da je od pomladi do jeseni v naravi mnogo večja izbira, tudi pozimi lahko najdemo marsikaj uporabnega.

Veliko je zimzelenih rastlin na vrtu in v naravi. Tu in tam po nekaj tudi cveti. Zlasti pa je v naravi najti zanimive vejice, plodove, suhe bilke in ostanke cvetja, ki so prav uporabni za zimske šopke. Saj ni potrebno, da je vsak šopek kričavo barvit. K takšnim materialom se velikokrat zatekajo tudi najboljši cvetličarji, ki znajo s skromnimi rastlinskimi materiali oblikovati vrhunske šopke. In zakaj ne bi tudi mi sami sprostili svoje domišljije in se lotili oblikovanja?

K tej temi se bomo skozi zimske tedne še vračali, malo sanjarili o toplejših delih leta in malo uživali v čarih mrzle zime.

Tekst: **Jožica Golob-Klančič** univ. dipl. ing. hort.

Fotografije: Mojca Rehar Klančič univ. dipl. ing. agr.